

Nultej poledník

Hop Trop

1. Mraky šedý jak olověný závaží
přines' vítr, co listí začal vát
na perón zapomenutýho nádraží,
kde na tvůj vlak já jsem čekal tolikrát.

2. Roky běží a trať už dávno zarůstá,
keře šípků tu rostou v kolejích,
smutnej dům, ve kterým nikdo nezůstal,
když vagónů pár odjelo posledních.

R: Vím ale jenom já, že nultej poledník to místo protíná,
jednou zastavil ten vlak a když jsem tě uviděl,
pro mě první vteřinou začal den.

3. Tak tu stojím a zase hlavu otáčím
jako dávno k rozbitejm hodinám,
místo růží v ruce kytku bodláčí
a v krku stáhnutým jen hořký sucho mám.

R: